

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasse. Ridder
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettilline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
etterfølgende Gang 5 Øre.

Nr. 219

Fredeag den 7. December 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rulsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der
for bedst til Avertiering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredeag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Christian den 4. og Kristine Munk.

—o—
III.

Skønt der af og til havde fundet smaa Misforstaaelser Sted mellem Kongen og Fru Kirsten, var det dog først henimod Slutningen af den tyske Krig, Spændingen blev alvorlig. I Aaret 1628 var hun nemlig bleven forelsket i Vild- og Rhingreven Otto Ludwig, en køn, rask og modig, men noget raa Krigsmand; hun stod efter alle Kendetegn i utilladelig Forbindelse med ham og bestak Folk for at gaa Bud imellem dem. Det væsentligste ved denne Sag kendes fra, hvad Kongen, som den ene Part i Sagen, beretter om disse Ting. Hans Beskyldningen var meget nærgaaende, og han gentog dem gennem en Række af Aar mangfoldige Gange paa sin lune, bidende, højest udtrykfulde Maade. „Efter at Fru Kirsten i Ægteskab med os“, skrev han, „har født til Verden ni smukke Børn, lod hun sig af Djæveleu ved Rhingreven forlede til et lelfærdigt Levned, med Kyssen og Klappen og andet, inte agtendes, hvem det saa; hun dansede, legede Jul og gjorde sig lystig med ham og andre, medens vi laa for Fjenden og blev skudt i Armen. Vi for vores Person haver aldrig nævnet Rhingrevens Navn anderledes, end som Pontii Pilati Navn nævnes i vores Troens Artikler, som ingen kan læse, som han bør, uden at han haver samme Navn; saa kan ikke heller tales om Fru Kirstens Horeris Begyndelse, Midte eller Ende, uden at Rhingrevens Navn bliver nævnet. Hun legede vel saa offentlig Rusk, at man inte behøvede at lægge mange Penge an paa Kundskab; thi hun var saa forblændet, at hun inte agtede paa Krouborg, at Jomfruerne med Piger og Dreng kunde staa i Vinduet, tvært overfor Spejlet og se det lelfærdige Væsen, de ezereerede. Da, foimener jeg, tog hendes troe Opvartning og gode Samvittighed Afsked fra mig. Paa Haderslevhuus, den Gang de keiserlige var dragne derfra og mine Ærinder faldt derhen, saa jeg i hver Vraa hende og Rhingreven at staa sam-

men og mig staaende bag ved, med en bred Hat paa.“

Saa vdtid Kongens Beretning. Den forargelige Historie fra Hove var, som det gerne gaar, kommet saa vidt omkring, at Børn og Kællinger paa Gaden pegede Fingre ad Fru Kirsten, hvad hendes Moder tog sig grumme nær, saa man tit saa hende med Taarer i Øjnene.

En Dag gik Kongen og Fru Kirsten fra Slottet hen til Tøjhuset, og paa Vejen spurgte han: „Hvi, tusind Pokker, græder din Moder saa?“ Hun turde naturligvis ikke rykke ud med Sandheden og svarede: „Min Moder er gal; naar hun ser, jeg taler med en Officer, vil hun helt blive af Lave, thi hun kan ingen Tysk lide, ikke heller for sin Død de tyske Jomfruer, der er hos mig.“ Kongen sagde dertil: „Det maa være som det vil, men inte sidde saa sammen; vaer Dig, hvad Du gør, visaa end aldrig nogen, som det gik vel i Længden, der med Villie gjorde sine Forældre imod.“

Det daarlige Forhold mellem Kongen og Fru Kirsten tog nu imidlertid daglig til, og Fru Kirsten lod sit Lune have det frieste Spil mod sine Omgivelser, især mod Kongen, hvem hun ved alle Lejligheder lagde an paa at drille og gøre ked af sig.

„Naar Pigerne“, skriver han, „om Morgenen skulde give varmt Øl til os, vilde Fru Kirsten, at de skulde bære hende det til at komme Sukker i; der Pigerne der inte turde gøre allen Stund de vidste, vi intet Sukker vilde have deri, da blev hun bister og gal paa dem.“ Naar hun saa, paastaar han, hørte ham le og være glad, udbød hun: „Jeg bliver aldrig mine Dage det Meneske ikke kvit,“ naar han derimod var ilde til Pas, sang og dansede hun af Fryd og spaaede, han vilde ikke leve til Paaske. „Var kun to Øjne lukkede“, hørte man hende sige, „skulde man se, hvi hun holdt af Rhingreven“, og hun skal have bedt sine Piger bede med hende, „at hun maatte faa sin Hjærtenslyst opfyldt.“ Snart kom hun til ham med Spydigheder, hvorunder maa ske alvorlige Hensigter skjulte sig; saaledes en Dag i Sengekammeret, hvor hun sagde: „Jeg er nu en aflægs Kvinde, jeg raader Jer, I ser Jer om en smuk Pige, som kan være paa Jer; her er Ane Jakob Mikkelssens, hun kender de smukkeste Piger i Byen, befal hende at lede en ud!“ Kongen stod længe og saa vist paa hende og sagde saa: „Den Umage har vi ikke fornøden.“ Snart jog Fru Kirsten Vibeke Kruse, for hvem hun begyndte at have Kongen mistænkt, ud af sin Tjeneste, snart gjorde hun, i det mindste paastod Kongen det, et afskyeligt Forsøg paa at blive af med ham, skønt Sagen maa ske tillader en mildere Forklaring. En Morgen tidlig kom hun nemlig ind i hans Kammer i Runddelen paa Københavns Sløt og tog en Guld-

æske ud af Muffen med et hvidt Pulver i, der lignede Sukker.

„Hvad er det?“ spurgte han.

„Vilde Eders Majestæt“, sagde hun, „bruge det Pulver, vilde I befinde Jer helt vel derefter!“

„Hvad tusind Syger,“ udbød han „skulde vi bruge det Skarn, os skader Gud være lovet intet.“

„Doktor Peter Paynk“, sagde hun, „har givet mig det, det kan paa en slakket Tid betage Lyst til Kvindfolk.“

Kongen brast i Latter og sagde: „Sæt det Skarn da paa Bordet!“

Saa snart Fru Kirsten var kørt ud, havde han imidlertid Bud efter Doktor Paynk og spurgte, til hvad Brug han havde givet hende Pulveret, hvorpaa denne svarede:

„Til at komme paa nogle Blegner.“

„Kan man bruge det indvortes uden Fare?“ spurgte Kongen.

Lægen fo'et et Skridt tilbage: „Gud bevar os“, raabte han, naadige Konge, det er Forgift.“

Ogsaa Børnene maatte jævnlig lide under Fru Kirstens onde Luner; hun budrede løs, skældte dem ud med de gemeneste Skældsord for Hoerunger og Tæver, og fo'et med Stokken eller hvad der ellers var ved Haanden lystigt ind paa dem; skønt hun ikke glemte at hæve sine Penge, lod hun de stakkels smaa dog gaa i pjaltede og forrevne Klæder. „Du færdedes med dem“, skriver Kongen, „altid efter Dit forpassede Hoved. Den ældste Datter kunde Du slet inte lide hos Dig i Kammeret, mens hun maatte være ude hos Pigerne og andet Pak; naar Du fikst Mad alene, da maatte hun inte søge Bordet med Dig, men faa Mad hos Pigerne og lade sig nøje med den Mad, Din bredmundede Jomfru og stumpe Dorthea inte gad ødt af. Men at opregne alle Din „gode“ Samvittigheds Geringer vilde blive et Register længere end den fornemste Ligprædiken, som er trykt udi Danmark udi ti Aar.“

Kongen havde naturligvis sine store Ærgrelser over alt dette, men bar det nogen Tid for Børnens Skyld, „det Djævels Gesindeken lod han imidlertid vide, det ikke skulde bilde sig ind, han gjorde det for de gule Lokkers Skyld.“

En huslig Begivenhed slog endelig Hovedet paa Sommer. Mortensaften 1628 paa Frederiksborg sad Fru Kirsten — skriver han — „og surmulde, fordi Rhingreven ikke var budt med, og vilde hverken se eller tale med nogen, hvorudover det Laug blev spildt. Da det nu var Tid at gaa i Seng, lukkede hun Døren imellem os og sig og satte Krogen paa og lagde de tyske Jomfruer og nogle andre Kvindfolk tværs for den, hvorfor vi til en evig „Gedächtniss“ straks om Morgenen satte en temmelig stor Kampesten paa Vejen til den liden Ladegaard, hvilken endnu findes der med Aars- taal paahugget og et Sæde gjort deri.“

Nogen Tid efter følte Fru Kirsten sig frugtsommelig, og hange for, hvad dette muligvis kunde lede til under saadanne Forhold, tænkte hun paa at skaffe sig 'et Tilflugts- sted i Sverrig, hvorhen hun hemmelig skikkede Penge og Kostbarheder.

Hun havde — hvad der er bevisligt — Sammenkomster med den svenske Resident Johannes Fegrans, røbede ham Kongens Planer, som denne ikke kunde fortie, „naar han var drukken“, og fortalte ham, hvorledes han gjorde Nar af Gustav Adolf; herved stræbte hun, skønt forgæves, at vinde ham for sine Hensigter. Historien blev bestandig smudsiger, Fru Kirsten var Kongen utro, og han blev til Gengæld hende utro. Ellen Marsvin haabede maa ske paa en Gang at vinde ham og dække sin Datters Brøde, nok er det, hun nedlod sig formelig til at være Koblerske mellem Vibeke og ham.

Hen paa Efteraaret 1629 nedkom Fru Kirsten med det sidste Barn, ved hvilken Lejlighed Ellen Marsvin ikke var til Stede, skønt hun ellers altid plejede at staa Datteren bi i hendes Barnsød. Kongen gik meget i Raad med sig selv, om han skulde vedkende sig Barnet, „naar jeg tænkte“, skrev han, „paa den Afsked, Fru Kirsten tog med mig paa Frederiksborg, og den Sten, som blev propter memoriām lagt i Dyreliaen, da gik det i mit Hovede om denne elementiske Hoers Bedrift“. Ligesom Korfiz i Barselstuen, regnede han efter paa sine Fingre, og det vilde ikke slaa til; alligevel kastede han ikke Mistanken lige paa Rhingreven og lod den oyfødte døbe, men dermed var det ogsaa til Ende. Efter et halvt Aars Forløb fik det stakkels Barn ingen andre Navne af ham end „den kasserte Frøken“, „Ungen“, „Paradisfluglen“, „Kramfluglen“ eller simpelt hen „Horeungen“.

„Sv. Av.“

Lægekunst og Krig.

—o—
En Omvæltning i Kirurgien.

Da Krigen brød ud, havde Kirurgien i Almindelighed og Operations- tekniken i Særdeleshed naaet en Udvikling, som man for nogle Aartier siden skulde have anset for utænkelig, og Kirurgerne troede, at de nu blot havde at tillæmpe de Erfaringer, som de havde gjort paa tidligere Stadier. Man gik til Arbejdet med fuld Fortrøstning om, at man med de moderne Hjælpemidler nok skulde overvinde de Besværligheder, som man i tidligere Krige ikke havde kunnet overvinde, nemlig Saarinfektionerne.

Det blev imidlertid noget helt andet, end man havde ventet sig. Tre Ugers Arbejde i Skyttegravene

gjorde det klart, at man var sat 30 Aar tilbage i Henseende til de kirurgiske Metoder og Teorier, og at man maatte begynde saa godt som for fra igen omtrent fra samme Udgangspunkter. Den Kirurgi, som blev tvunget frem under de ny Forhold, var omtrent lige saa ulig med den tidligere, som Skyttegravskrigen, der nu føres, er ulig de gamle Krigsmetoder.

En Lægeforsfatter har i et engelsk Tidsskrift givet forskellige Oplysninger om dette Forhold. Han fremhæver herunder særlig, at de moderne Haandskydevaaben virker som en Slags Medhjælpere for Kirurgerne, idet de Saar, som disse Vaaben tilføjer, ikke paa langt nær har samme uhyggelige Karakter som Skudsaar fra tidligere Krige. Kuglen drives gennem Geværløbet med en overordentlig Hastighed, og den Varme, der udvikles ved Gnidningen, er tilstrækkelig til at sterilisere den, for saa vidt den ikke richetterer, lige saa ren og aseptisk som en Operationskniv. Endvidere bevirker den spidse Form, som er givet Projektilerne i de senere Aar, at Tøjresten ikke saa let drages med ind i Saaret. Dette var i tidligere Tid den allervæsentligste Infektionsarsag, og man søgte at modvirke den ved at lade Soldaterne tage rene Underklæder paa saa hyppigt som muligt, inden de skulde i Slag.

Geværkuglerne gør derfor ikke mere, dersom de da ikke træffer, en Aare, et Ben eller et andet omtaaleligt Organ, nogen større Skade. Som Følge af dette Faktum er der da ogsaa draget den Slutning, at visse Vaaben ikke burde komme til Anvendelse i Krigen, fordi de er ineffektive. Man skulde f. Eks. kunne gennembore en Zulu eller en Kaffer uden at kunne standse ham i hans Angreb, for saa vidt intet ædlere Organ var bleven beskadiget. Disse Saar behandles udelukkende som Kedsaar, og det hændes ogsaa ofte, at de læges af sig selv paa fem til ti Dage. Samme godartede Karakter har ogsaa Saar forarsaget af Kuglesprøjter, og tager man nu Hensyn til, at 15 pCt. af alle Saar, tilføjede under Krigen, er forarsaget ved Geværskud og endda to Trediedele ved Kuglesprøjter, kan man nok sige, at Geværet ikke længer er de farligste Vaaben.

Langt farligere er Sabelhug eller Bajonetstik — navnlig de sidste. Men Sabelen er i den moderne Krig nærmest blevet et Paradevaaben, og Bajonetstiksaarene er efter Lægenes Opgivelser forholdsvis sjældne. Krigen er blevet en Krig med Kanoner, og det er det, der har beredt Lægerne de store og ubehagelige Overraskelser.

Kartofler.

—o—

Der lyder i Aar almindelig Klage fra Husmødrene over, at Kartofflerne koger itu; dette er en meget stor

Gøne, saa meget mere, som de fleste Husmødre, belæste af Erfaring med sidste Vinters Kartoffelknaphed, har købt rigeligt ind. Efter hvad Torveinspektøren meddeler, er Grunden til denne Fejl hos Kartofflerne den fuldstændig unormale Sommer. I Forsommeren, hvor Opbygningen af Cellerne i Kartofflerne skulde finde Sted, kom den lange Tørkeperiode, hvorved Væksten hemmedes, og senere kom Regnen paa et Tidspunkt, hvor egentlig Celledannelsen skulde være ophørt, derfor er de fleste Kartoffler i Aar vanskelige at have med at gøre.

Kartofflen spiller jo en overordentlig stor Rolle i vor Ernæring og er et af vore billigste Næringsmidler; man regner, at man heri faar 52 Varmeheder for 1 Øre. Hvor daarligt vi kan undvære Kartoffler, føle vi bedst sidste Vinter.

De tre mest almindelige Kartoffelsorter her til Lands er: Magnum bonum, Æggeblommekartofler og „Up to date“; hvilken man foretrækker, afhænger dels af Ens Smag og dels af, hvad de skal anvendes til, idet den mælede Magnum bonum egner sig særlig til Kartoffelmos og Kartoffelpuré, hvilket Æggeblommekartofler slet ikke kan bruges til, hvorimod disse er udmærkede til at brune, hvortil de to andre Sorter absolut ikke er skikkede.

Kendelegn paa, at Kartoffler er gode, er følgende:

1) Skallen maa være tynd, hel, ikke flosset.

2) Der maa ikke være for mange „Øjne“.

3) Prøv at skære Kartofflen igennem, gnid de to Snitflader mod hinanden; er Kartofflerne gode, d. v. s. rige paa Stivelse, vil de to Flader klæbe sammen, og der vil vise sig et hvidt Skum paa Kanten.

Kartoflerne indeholder altid en hel Del Træstof (Cellulose) og er derfor ikke let fordøjelige; man maa derfor helst, efter at de er kogte og Vandet hældt fra, dampe dem over svag Ild et Par Minuter, hvorved Stivelsen kommer bedre ud, idet Cellevæggene sprænges.

For at hindre Kartoffler i at koge ud koges de bedst paa en af følgende Maader:

1) Sørg for, at Kartofflerne saa vidt muligt er ensartede af Størrelse, vask dem og sæt dem over i koldt Vand med Salt; lad dem koge ved svag Varme 5 Min. paa Gassen, stil dem i Høkkassen 2—3 Timer, lag dem op, hæld Vandet fra og damp dem uden Laag over meget svag Varme.

2) Skræl Kartofflerne med en Kartoffelskræller, sæt dem over i kogende Vand, bring dem i Kog ved svag Varme, lad dem koge 5 Minuter paa Gassen, hæld Vandet fra og damp dem møre i Høkkassen 2 Timer; pas paa, at Grydelaaget er lætsluttende!

3) Kom 1 Spsk. Eddike til 1/2 kg. Kartoffler i det Vand, hvori de koges, kog dem ved saa svag Varme som muligt.

Magnum bonum fordrer mest Omhu, da den er værst til at gaa i.

Kartofler vinder i Velsmag ved at staa i koldt Vand fra den ene Dag til den anden.

Sidst paa Vinteren, hvor Kartoffler ofte er grimme i Farven, er det bedst at koge dem skrællede i Vand med lidt Mælk f. Kartoffelvand fra uskrællede Kartoffler er udmærket til Afvaskning af fedtede Sager, fordi det indeholder Kali.

Vandet, hvori skrællede Kartoffler er kogt, bør heller aldrig kastes bort, da det kan anvendes paa forskellige Maader: det er udmærket til have til Hjelptil Sauce, f. Eks. til Bøf eller stegt Lever, hvor det til kniber at skaffe Sky; det er li-

geledes udmærket at lægge Brød i, i Stedet for Mælk, og endelig anses det for at være godt at drikke som Middel mod Gigt.

Kartoffelmel er, som bekendt, under Krigen steget enormt i Pris, og da vi for Tiden har meget rigeligt med Kartoffler, raades Husmødrene til selv at lave Kartoffelmel, da det er meget nemt og giver et godt Resultat, idet man af 500 gr. gode Kartoffler kan faa omtrent 100 gr. Kartoffelmel.

— Fremgangsmaaden er denne: Skræl Kartoffler og riv dem ned i koldt Vand. Hæld det hele gennem en Sigle. Stil Fadet med Kartoffelvandet hen i 10 Minuter. Hæld Vandet forsigtigt fra. Kom frisk Vaud paa Kartoffelmelet, der har samlet sig paa Bunden. Lad det alter staa nogle Minuter. Skyld gentagne Gange, til Melet er kridthvidt. Skrab Melet af Fadet og læg det til Tørring.

Da gule Ærter, som kan købes ud, ofte er vanskelige at faa fat paa, anbefales det at prøve Kartoffelsuppe i Stedet.

1 kg Kartoffler, 1 1/2 l Vand, 2 Gulerødder, 1—2 Porrer, 1 kg saltet eller fersk Flæsk.

Kartofler og Gulerødder skrælles, snittes i smaa Stykker og sættes over at koge med Flæsk og Porrer. Naar Kødet er mørt, lages det op. Rødder og Kartoffler gvides gennem Sigten. Skulde Suppen være for tynd, kan der sættes en Meljævning paa ca. 30 g Mel, 2 dl Vand, smages til med lidt Salt og ganske lidt Pøber.

Da det for mange kniber med Brødkort til Mel, kommer her to Opskrifter paa Kager, hvori der anvendes Kartoffler.

Forløren Butterdejg:

125 g Smør (ell. Margarine), 125 g Mel, 125 g kolde, kogte Kartoffler.

Smør og Mel smuldreres, heri rives Kartofflerne, det hele æltes sammen og rulles tyndt ud. Efter en Tallerken udkæres runde Kager, disse kan enten bages i Ovnen eller paa en Pande over svag Varme i 10 Min. (man er da nødt til at vende Kagen paa et Laag) Mellem Lagene lægges Crème af 2 dl Mælk, 1 Æg, 3 Tsk. Mel, 2 Spsk. Sukker samt en Vanilletablet. Kagen pyntes med Glasur (se nedenfor), Æblegrød kan bruges i Stedet for Crème.

Kartoffeltærte (svensk):

150 g Smør, 400 g Sukker, 3 Æg, 300 g kogte, kolde, revne Kartoffler, 100 g Mandler.

Smørret røres hvidt, Æg og Sukker piskes sammen og røres i Smørret, Kartoffler og fint hakkede, skoldede Mandler røres i, Dejgen fyldes i en smurt Lagkageform, bestrøet med Rasp, og bages i Ovnen. Naar Kagen er kold, smøres Glasuren over. Kagen serveres med Crème.

Til Glasuren: 50 g Flormelis, 1 Tsk. Vin, 1 Tsk. Citronsalt, Røres 10 Minuter.

E. Herløv-Müller.

Jerusalem.

De Kristnes og Jødernes helligt Stad har i høj Grad været en skiftende Skæbne underkastet.

Af Bibelen ved vi, at Kong Davig erobrede Borgen Zion fra Jesuiterne og gjorde Jerusalem til sin Residensstad, og hans Søn, Kong Salomon, opførte her det pragtfulde Tempel, der ædelagdes af Babylonerkongen Nebudkanezer, som tillige bortslæbte Størsteparten af Jerusalems Beboere som Fanger. Efter at være vendt tilbage fra Fangenskab i Babylon genopbyggede Jøderne baade Byen og Templet — dette dog i en langt tarveligere Skikkelse — og de om-

gav paa ny Sladen med Mure og Taarne. Jerusalem og Jøderne var nu en Tid under skiftende Regimenter og var jævnlig Genstand for fjendtlige Angreb, men sit værste Knæk fik Byen, efter at Jøderne Aar 66 havde gjort Opstand mod Romerherredømmet. Efter en Række forbitrede Kampe ikkedes det de romerske Hærførere Vespasian og Tilius at slaa Oprøret ned, Jerusalem belejredes og erobredes, og i Sommeren 70 gik Templet og Størstedelen af Byen op i Luer.

Jerusalem laa nu for det meste øde hen i et Par Menneskealdrer, indtil Keiser Hadrian besluttede sig til at opføre en helt ny By paa den gamle Ruiner. Her opførtes adskillige Kirker, Klostre og Hospitaler, efter at Romeriget var gaaet over til Kristendommen. Men 637 erobrede den arabiske Kalif Omar Jerusalem, og Byen var nu under Muhamedanerne, til den 1099 erobredes af Korsfarerne. De Kristne holdt imidlertid ikke Byen længere end til 1187. Saa faldt den atter tilbage til Muhamedanerne; og Jerusalem med samt hele det hellige Land har i de siden forløbne Aarhundreder været regeret som en tyrkisk Provins.

Paa Kristi Tid, da Herodes den store var Konge i Jødeland, antages Jerusalem at have været paa Højden af sin Udvikling og at have haft henvend en kvart Million Mennesker. Men af hine Tidens Jerusalem er nu kun overordentlig lidt tilbage. Man viser endnu Restler af Herodes Borg og Dele af de gamle Mure, opførte af tilhugne Stenblokke, samt et Par Taarne, som ogsaa mennis at skrive sig fra Herodes' Tid. Man ved ikke nøjagtigt, hvor Zionsborgen i sin Tid har ligget: man ved i det hele taget ikke, hvilket af de to Højdedrag, paa hvilke Jerusalem ligger, der er det egentlige Zions Bjerg. Og af Templet er næsten elhvert Spor udslettet. Midt paa den store Tempelplads hæver sig nu en muhamedansk Moske, og det anses for sikkert, at den Klippe, hvorpaa den er bygget, er den Tærskelplads, der tales om i 2. Samuels Bog, 24. Kapitel.

Nutidens Jerusalem er en udpræget orientalsk By med smalle og mørke Gader, der ofte ender blindt. Husene har kun smalle Døre med ganske faa Vinduer mod Gaden og de lukkes som oftest med Træskodder. Kun i de af Evropæere beboede Huse findes Glasruder. Jerusalem er omgivet af en 4 Kilometer lang og 12 m høj Mur, forsynet med 34 Taarne og gennembrudt af 6 Porte. To Hovedgader skærer Byen i nordlig—sydlig og østlig—vestlig Retning og deler den i 4 Kvartaler.

Omtrent midt i Byen er den hellige Gravs Kirke, som for Resten nærmest er at betragte som flere sammenbyggede Kirker, der staa i Forbindelse med Klostre og andre Bygninger, opført af de forskellige kristne Samfund. Selve det Parti der betegnes som Kristi Grav, er overdaadigt smykket og danner Midtpunktet i en Rundbygning, hvorover en Kuppel hvælver sig. Klippen over Graven blev i sin Tid borthugget af Korsfarerne.

Før Krigen havde Jerusalem ca. 10,000 Indbyggere, hvoraf omtrent de to Trediedele var Jøder. Byens Klima anses for meget sundt. Den er jo højliggende, ca. 750 m over Middelhavets Vandspejl og ca. 1150 m over det døde Hav. Mod Nord hæver Terrænet sig yderligere, mens det er affaldende mod Syd.

I den nyeste Tid, og især efter at Jærnbanen fra Jaffa til Jerusalem er bleven anlagt, er Bebyggelsen uden for Murene tiltaget stærkt; og det er især her, Evroperernes Huse findes. Mod Øst løber den Dag i

Dag Kedrons Bæk, som rigtignok har forandret sit Løb en Del som Følge af Nedstyrtninger; og om Sommeren er dens Leje ganske tørlagt. Mod Øst hæver sig Ollebjerget, og paa dets Skraaning er den murindhegnede Getsemane Have med sine ældgamle Oliven træer.

I øvrigt har det sin store Vanskelighed at fastslaa de fra Bibelen kendte Steders Beliggenhed, efter som Lokaliteterne i mange Tilfælde har forandret Navn i Aarhundredernes Løb, og selve Byen saavel som dens Omegn er undergaaet saa store Forandringer.

Som Følge deraf kan man heller ikke slaa synderlig Lid til den nyere Tids Paavisning af en Mængde fra Bibelen kendte hellige Steder, over hvilke der i adskillige Tilfælde er rejst Kaveller og Klostre.

Vanskelige Overgange.

Overgange kan være vanskelige. Jeg husker det fra mine Drengaar. Da skulde jeg af og til over en bred Bæk. Der var ingen Bro, kun et „Gangbrædt“, som vi kaldte det — en smal Planke uden Rækværk paa nogen af Siderne. Nu og da hændte det, at en, som vilde gaa over, faldt i Vandet. Der burde have været Rækværk.

Kunsten har det meget med Overgange. Tonekunstneren maa kunne klare Overgangen fra den mørke Alvor til den lyse Leg og omvendt eller fra de kraftigste Buestrøg til Strengenes sagstede Berøring. Maleren maa kunne lade Lys og Skygge gaa over i hinanden, saa Øjet glædes ved den skønne Overgang, og Bygmesteren, der forestod Opførelsen af en katolsk Kirke, maatte forstaa at føje Søjler og Hvælvinger saaledes sammen, at kunstforstandige Mennesker kunde sige: Det er herligt gjort, dette her.

Og Mønneskelivet har mangfoldige Overgange, Lad os tænke paa dem mellem Livsaldrene.

Først er der den mellem Barndom og Ungdom. Det er Synd at kalde den Lømmel- og Slyngelaarene — i hvert Fald er det uretfærdigt at Broen mellem disse to Tider skal have et uhæderligt Navn fremfor de Overgange, der følger efter. Skal de 14-, 15-, 16-, 17-aarige kaldes Lømler eller Slyngler, saa maa vi have et tilsvarende Haansord for adskillige af dem, der er paa Skillevejen mellem Ungdom og Manddom eller mellem Manddomsaarene og Oldingeaarene. Er det ikke H. C. Andersen, der har tilladt sig at tale om „Gadedrenge paa 60 Aar?“ — Men bedst er det, enten Overgangen nu tilhører en tidligere eller senere Alde, at nævne den med et ordentligt Navn.

At en Overgang lykkes, vil sige, at den, der gaar over, ikke taber noget af det værdifuldeste han eller hun har med sig. Værst vilde det jo være, om vedkommende tabte sig selv helt og aldeles. Faren er der: „Der tabes altid noget af Flyttegods“, siger et gammelt Visdomsord.

— Til Barndomslivets allerstørste Støtte hører Friskhed, Naturlighed, Renhed og Tillidsfuldhed eller Tro. Lykkelig den unge Mand og Kvinde, som har det meste deraf i Behold, naar Vejen fra 14—18 Aar er gennemgaaet.

Til Ungdomstidens Rigdomme hører frem for alt et lyst og varmt Haab for Fremtiden, for Manddomsdagene. Allerede for mange Hundrede Aar siden var vore Fædre paa det rene med, at Haabet er det rette Navn paa Ungdommens Skønhed. Man talte og sang i gamle Dage om „saa væn en Mø“ eller „saa væn en Ungersvend“; men

Ordene væn og vente er i Slægt med hinanden. Nu betyder væn skøn; men den oprindelige Betydning har vist været: haabe fuld. At gaa fra Ungdomstiden ind i Mandalder har sine Vanskeligheder. Der er meget, der vil rive Ungdomshaabet eller, hvad der er det samme, Ungdomsidealerne ud af Sindet. Tænk paa, hvor vanskeligt det kan være for en Politiker, en Bladmand, en Lærer, en Præst, en Forretningsmand, et Par unge Folk, der flytter ind i en Gaard som Husbond og Madmoder, at faa virkeliggjort deres bedste Ungdomstanker i den daglige Tilværelse. Et Par Højskolefolk forfalle, at inden de som unge Ægtefæller drog ind til deres „Bedrift“ — ee Ejendom paa 80 Tdr. Land — havde de sat sig for at ville reformere deres Egnsselskabelighed og at gøre deres Husliv saa hjemligt som muligt for deres Tyende. Men med ingen af Delene gik det saa let. Der blev gjort Nar af dem, da de ved Gilder i deres Hjem søgte at forene „Bordets og Ordets Glæder“. Mad og Drikke og Kortspil havde hidtil været den gængse Skik i Byen. Og da de Vinterafterne søgte at samle Tjenestefolkene om Oplæsning og Sang, havde de megen Uvilje at kæmpe imod hos en af Karlene og en af Pigerne. Det var nær ved, at Ægteparret havde ladet Idealerne falde baade m. H. til Selskabeligheden og Hjemlivet, de blev stærkt fristede til „at syngne med de Fugle, de var imellem“. Men de holdt Staed, og saa blev de, hvad de ikke selv har fortalt, men hvad jeg ved fra anden Side, et godt Salt og et klart Lys for deres Omgivelser. Der kom den Dag, da de, der først lo ad dem, begyndte at tænke; siden kom der en Dag, da de leende fik Vilje tilfælles med dem, fordi de begyndte paa noget godt, som før var ukendt paa Stedet der.

Jesper Lun.

En Vandrebogsamling.

Paa Bagsiden findes en Fortegnelse over en Række Fagbøger, som „Folkebogsamlingen“ har faaet til Laan fra Statens Bogsamlingskomite. Det er Komiteen, som har foretaget Udvalget.

Erindringsliste.

— 0 —
Toldkamret 8—12 Form., 2—5 Efterm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Efterm.
Spærkassen 10—12 og 2—4.
Branddirektøren do.
Stempelfilial i Spærkassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.
Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret: Sogndage 9—12 og 2—6. Søndag 12—2.
Telegrafstationen 8 Morgen til 6 Aften. Søndag 12—2.
Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont. Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8, Jærnanest, er aaben for Gods 8—12, 2-7 Hjelpekassen: Formd. Bagerm. P. Holm, Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver Fredag fra 5—7.

Gudstjenester og Møder.

Søndag 9. December.
Allinge Kirke Kl. 9 1/2. Srkm. 9.
St. Ols Kirke Kl. 2. (Allergangsgudstjeneste).
Rø Kirke Kl. 2.
Om Aftenen Kl. 7 1/2. Møde for K. F. U. M. og K. i Allinge Menighedshjem.

Spillekort.

Endnu haves en lille Rest Whist- og L'hombrekort til gammel Pris.

J. B. Larsen.

Allinge-Sandvig, Olsker og Rø.

Rekvistionssedler
paa Kraftfoder
udleveres mod egenhändig Kvittering
Lørdag den 8. ds. Kl. 10 Fm.
til 4 Eftm. hos
Chr. Olsen, Messen, Allinge
J. N. Kofoed, Lille Bakkegd., Olsker
J. A. Olsen, Lynggaard, Rø.
Samtidig modtages Anmeldelser
fra dem, der ønske Opfordringstilladelse af Kartoffler.
Rekvistionssedlerne skal benyttes
senest den 11. ds.
De kommunale Nævn.

RØ.

Fra 1. Decemher d. A. er der hos
Gaardejer Krøjer, „Kroggaard“,
fremlagt Bestillingslister paa hvilke
de af Kommunens Beboere, der ønske
Brændselsnævnets Medvirking
til Fremskaffelse af
indenlandsk Brænde
til Husholdningsbrug i Tiden fra
1. Juli 1918 til 30. Juni 1919 maa
tegne sig inden 31. Decemher d. A.
Bestillingen bør omfatte alt, hvad
den paagældende Forbruger ønsker
leveret af Brænde til Husholdnings-
brug i hele det nævnte Aar.
Hver enkelt Beboer, der tegner
sig paa Listerne, forpligter sig ved
sin Underskrift til at modtage og
betale de begærede Brændselsmængder
til de til enhver Tid lovligt gæl-
dende Priser.

Sogneraadet.

Olsker.

Statsskat
for 1ste Halvaar 1917—18 maa være
indbetalt inden 15. Decemher, hvis
Udpantning skal undgaas.
Udpantning vil derefter blive fore-
taget uden videre Varsel.
Sogneraadet.

Allinge-Sandvig

Foredragsforening.
Søndag den 9. Decemher Kl. 4
Foredrag m. Lysbilleder paa „Hau-
meishus“ af Hr.
Dr. Gudjohnsen
fra Rønne. Emne: Rejseerindringer
fra Lapmarken.
Entree: Ikke-Medlemmer 35 Øre.

RØ.

De af Sognets Landbrugere, som
har under 4 Tdr. Hartkorn, kan købe
Tran til Belysning paa Rø Brugs-
forening, hvor der ogsaa kan faas
Tranlamper og Karbidlamper til
Staldlygter.
Petroleumskort og Karbidkort
udleveres Mandag den 10. Decem-
ber, Eftm. Kl. 2—4 paa Alholdsho-
tellet.
Sogneraadet.

Klipfisk.

Et lille Parti letsaltet Klipfisk er
hjemkommet og sælges til 1 Kr.
Halvkilo.
Prima saltet Torsk
50 Øre 1/2 kg.
J. B. Larsen,
Allinge.

Det fine amerikanske
Maizena-Mel
til Smørblanding sælges i
Nordlandets Handelshus.

Bornholmske Byggryn

anbefales til Maksimalpris.
J. B. Larsen.

Strømper til Damer og Børn samt Herresokker

findes paa Lager i ekstra prima heluldne Kvaliteter og til Priser, der ligger langt under Dagspris.

J. P. SOMMER.

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Leverandør til Varelatteriet.

Telefon Nr. 5.

Leverandør til Landbrugslotteriet.

Stort Udvalg i billige gode

Jule-Cigarer

hos
**Allinge Kolonial- og
Produktforretning.**

**Hassel nødder
og Valnødder**

haves endnu.
J. B. Larsen.

Extra Bageri-Flormel

og
Bornh. Husholdnings-Flormel
af god Kvalitet a 39 Øre kg.

Nyt grovt Rugmel
Alt sælges, men Melmærker maa
medbringes.
Nordlandets Handelshus.

KAFFE (Th. Grønbergs)

faas hos
**Allinge Kolonial- og
Produktforretning.**

Haarklippemaskiner

Skægklippere
Barbermaskiner
Ægte Gilletteblade
Fjærkræesakse
Lommeknive
Dolke
Barberknive
Barbersæbe
Strygeremme
Klædebørster
Haarbørster
Taubørster
Skreddersakse
Linnedsakse
Damesakse
Broderisakse
Mundharmontkaer

Stort Udvalg til billige Priser.

I. B. Larsen
Telf. Allinge 12.

By- og Herredsfuldmægtig
Johannes Kofoed, Hasle.
træffes paa Raadhuset i Allinge
hver Mandag efter Kl. 10 Fom. og
i Klemensker Kro hver Fredag
fra 2—5 Eftm.

Parfumer

Endnu forefindes et stort
Udvalg til gamle Priser.
J. B. Larsen.

Kvalitet Nr. 1.

Grov og fin stødt Melis
Hugg. Krystal. Hugg. Melis.
Flormelis
Puddersukker Nr. 1 sælges.
Husk Sukkermærkerne.

Amerikansk Sirup lys, No. 1
sælges uden Mærker i

Nordlandets Handelshus.

Julelys

og Lyseholdere samt
Knallerter
haves paa Lager.
J. B. Larsen.

Da Træerne i min Skov er for
store, kan jeg for Fremtiden
ikke udlevere Juletræer.

Viggo Sonne,
Grønnebjerg, Rutsker.

Gæs, Ænder!

Pæne slagtede Gæs og Ænder
købes.

Høiers Hotel.

Prima Kryddersild.

1/8 Td. 12 Kr.
1/16 — 6,75
1/32 — 5,—
inklusive Emballage.
Telefon 12.

I. B. Larsen.

Elletræske.

Tørre gode Elletræske
haves paa Lager.

L. Larsens Træskoforretning.

Gode bornholmske

Byggryn

i alle Sorteringer sælges til Maksi-
malprisen.

Nordlandets Handelshus.

Bedste

Kunsthonning

i 3 kg. Spande og løs Vægt.

Ægte Bihonning

i 1/4 og 1/2 kg. Glas.

Blandet Frugtmarmelade

i løs Vægt

anbefales til billigste Pris.

Telefon 12, Allinge.

J. B. Larsen.

En Pige,

14—15 Aar, kan faa Plads paa
Smedegaard i Olsker.
Ellen Cordua.

Rigtig gammeldags

Lampeolie

Prima Malerfernis,

Gulvfernis,

Maskinolie,

Vognsmørelse

sælges, og beder vi vore Kunder
forsyne sig med de sædvanlige
Kvanta i

Nordlandets Handelshus.

En Ko købes,

mager, men sund. Kælvingstid De-
cember. Tilbud modtager

Forslund,

Olsker pr. Allinge.

Frugtsafter m. Sukker

Hindbær i hele og halve Flasker
Kirsebær " —
Ribs " —
Blaabær " —
Hyldebær " —
Bl. Frugtsaft " —

anbefales saa længe Lager
haves til forholdsvis billig Pris.

J. B. Larsen.

S. Æ. B. E.

Brun blød Sæbe

Grøn blød Sæbe

Ægte fransk Marseillesæbe

Ekstra dansk do.

Ekstra dansk Salmiak-sæbe

Prima Krystal Soda

Prima fin Soda

Blegsoda, Ludpulver.

Vi beder Kunderne forsyne sig
paa sædvanlig Maade.

Stort Oplag i

Nordlandets Handelshus.

Gulvmaatter

Et stort Parti realiseres til gam-
mel Pris.

I. B. Larsen

Vi har endnu et Parti

Ægte Japan Ris,

som sælges i passende Kvanta i

Nordlandets Handelshus,

Rø.

Luthers Missionsforening
afholder om Gud vil Møde Man-
dag den 10. Decemher Kl. 6 1/2 paa
Forsamlingshuset.
Nielsen Brejning taler.

Restparti Tør

i Abildgaards Mose bortsælges til
en billig Pris. — Henvendelse til
Forretningsbestyrer Koch eller
Murmester Poulsen, Allinge

OST. OST.

35 og 60 Øre 1/2 kg.
haves altid paa Lager.
J. B. Larsen.

Et Føl

eller en 1 1/2 Aars Plag ønskes til
Købs paa
Valdnøddegaard
pr. Tein.

Zil Julebagning

anbefales
Prima Standard Flormel
Prima Husholdningsmel
til Maksimalpriser.
Prima Sigtemel
imod Sigtebrødsmærker.
J. B. Larsen.

Fine Taffelæbler og gode Madæbler

faas hos
J. B. Larsen.

Fine

Chokolader og Konfekter

i smukt udstyrede Æsker til 65—
125—225—425—500 Øre.

Marzipanfigurer

til 10—20—35—65—125 Øre.

Sukkerfigurer

til 3 Øre.

Da Lageret kun er begrænset og
Fabrikkerne ikke leverer mere før
Jul, anbefales det da ærede Kunder
at forsyne sig i Tide.

J. B. Larsen.

Telefon 12, Allinge.

Godkendte

Acetylen-Lamper

til Bord- og Hængelamper med god
Vand-Regulator anbefales samt Olje-
lamper og firkantede Lygter til Stald-
brug.

Harald Petersen.

Prima stor fast

Hvidkaal

5 Øre 1/2 kg.

J. B. Larsen.

Prima Regnfrakker
til Damer og Herrer, sælges extra billigt.
Nordlandets Handelshus.

Stort Udvalg Billigt Udvalg

Køkkenrekvisitter

faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Uld og strikkede uldne Klude

købes til højeste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Det betaler sig

at gøre Deres Indkøb hos

Allinge Kolonial-
& Produktforretning

Kohaar og Hestehaar

købes til højeste Dagspris i

Nordlandets Handelshus.

Avertør i Nordhornholms Ugeblad!

Billigste Annoncepris. — Største Udbredelse paa Nordlandet.

Til Julebaging

anbefales

Ekstra prima Flormel
Kosiner, Korender, Mandler, Sucade
Pommerants, Potasse
Prima lys Sirup
Mandel-, Citron- og Vanilleessents
Bagepulver og Gær
samt alle Sorter Krydderier.

All i gode sunde Varer til billigste Priser fra

Allinge Kolonial- &
Produktforretning.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Overretssagf. Bojesen-Koefoed
Sct. Mortensgade 17, Rønne, Telf. 22
(udl. Fuldm. ved Byfogedkontoret i
Häse).
Kontordag i Allinge Mandag
do. i Klemens (Kroen) Tirsdag Eft.

Koloritfarver.

Sort, mørkeblaat, lyseblaat, brunt
og rødt, gult og violet — til **Uld,**
Bomuld og **Silke** — er altes paa
Lager.

J. B. Larsen.

Ægte amerikansk

Hvedegryn

grove og fine, kraftige og velsma-
gende.

Extra Rismel. Extra Majsmel.

Amerik. Kartoffelmel

Nordlandets Handelshus.

Tørrede

Aprikoser
Ferskner
Æbler i Skiver
do. hele, borede

haves paa Lager
og anbefales til billigste Priser.

I. B. Larsen.

Vi har nogle

**Roeskærere og
Roerspere**

som sælges til en meget rimelig
Pris.

Nye Roegrebe faas i

Nordlandets Handelshus.

En lille Rest

Cigarer og Cigaretter

i forskellige Pakninger
til gammel Pris.

J. B. Larsen.

**Fortegnelse over
Vandreboogsamlingen.**

1. Bang, V.: Hexevæsen og Hexe-
forfølgelse.
2. Bardenfleth, J.: C F Bardenfleths
Livserindringer.
3. Beckell, F.: Verdenskunstens
Historie.
4. Blangstrup, Chr.: Chr. VII og
Caroline Mathilde.
5. Bodenhoff, E.: Kongesorger.
6. — Et lykkeligt Hjem.
7. Minder om August Bourmonville.
8. Brix, Hans: Tonen fra Himlen.
9. Christmas, E.: Canada.
10. Conscience, H.: Blade af Natu-
rens Bog.
11. Drachmann, AB.: Fra den romer-
ske Kejsertid.
12. Engberg, Gunner: Dansk Ung-
dom.
13. Ellar, Carit: Minder.
14. Feddersen, A.: Samleren.
15. Friis, H.E.: Det russiske Fyrste-
hof i Horsens.
16. Fristrup, P.: Scenens Navne.
- 17—18. Gads danske Magasin
1907—08. 2—3.
19. Heiberg, Fru: P A Heiberg og
Thomasine Gyllembourg
20. Henriksen, Erik: Christen Berg
21. Hertel, Ludv.: Indisk Hedninge-
mission.
22. Jensen, N P.: Den fransk-tyske
Krig 1870—71.
23. — Oberst Læssøe.
24. Redaktør Jessens Artikler i Udv.
25. Jørgensen, G.: Filip Melancton
26. — Johs.: Bag alle de
blaa Bjerger.
27. — — Den hell. Katarine
28. Kock, E.: Lys i Mørke, 2.
29. Lisberg, Bering: København i
gamle Dage.
30. Linck, Anne: J P Jacobsen.
31. Macgill, Patric: Det store Frem-
stød.
32. Münster, Johanne: Fra Morgen-
rødens Rige.
33. Møller, Birgitte: Dyrenes Liv.
34. Naville, E.: Kristus.
35. Nulzhorn, H.: Hvorledes Hans
Povlsen blev Rødkar-
renernes Missionær.
36. Petersen, Rich.: For 100 Aar siden
— Henrik Sleffens.
37. — PA.: Grækeriaanden.
38. Rosenberg, H.: Det ny-Siberien
39. — Søren Kierkegaard
40. — Aposteltro og
Apostelraad.
41. Schneller, Lud.: Evangeliefarter
42. — Grundtvigs
Barndom og første Ungdom
43. Skau, Peder (Bukshave): Minder.
- 44—46. Stanley: Gennem det mørke
Fastland, 2.
47. Thommesen, O.: Fængsel og
Skafot.
48. Thoroddsen, Th.: Vulkaner og
Jordskælv paa Island
49. Troels Lund: Historiske Fortæl-
linger, 7
50. — Sundhedsbegreber
51. Zilliacus, C.: Det revolutionære
Rusland.

Bøgerne udlaanes sammen med
Bogsamlingens egne Bøger hver
Tirsdag Kl. 3 og Fredag 7—8 paa
de sædvanlige Betingelser, d. v. s.
fuldstændig gratis for alle Beboere
i Allinge-Sandvig og 1 Kr. halv-
aarlig for Laanere fra andre Kom-
muner.

Ved det første Udlaan maa Laa-
neren møde personlig for at
underskrive Udlaansreglerne.

Det er tilstrækkeligt at opgive Nr.
paa den Bog, man ønsker.

Hver Læser kan beholde en Fag-
bog i 4 Uger.

Vandreboogsamlingen skal sendes
tilbage sidst i Maj Maaned.

*) Findes ogsaa i Folkeboogsamlin-
gen.

Søger De en Pige, en Karl
eller en Dreng, eller mang-
ler De en Svend eller Lær-
ling en Fodermester eller an-
den Medhjælp, bør De snarest aver-
tere i **Nord-Bornholms Ugeblad**
der hver Fredag bringes direkte ind
i 1700 Hjem og læses af saa godt
som hvert eneste Tyende. En An-
nonce her i Bladet vil derfor saa
godt som altid bringe et tilfreds-
stillende Resultat.

Prima lys og klar

SIRUP

anbefales.

I. B. Larsen.

Ved De, at der er stort Udvalg i
Spisestel, Kaffestel, Servantestel

samt Kopper, Fade, Tallerkener og Skaale til billige Priser
hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Uldne strikkede Klude

og renvasket Uld købes altid til højeste noterede Pris.

J. P. Sommer,

Magasin du Nords Udsalg, Allinge

Kærkommen

JULE GAVE

Stort Udvalg til billige Priser hos
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassevilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Stort Udvalg Stort Udvalg

Carl Lunds bekendte blaa Emaljegods

til billigste Priser hos

Allinge Kolonial & Produktforretning

Klappfijf, Ris, Rismel, Byggryn, Sagomel,
Majsmel, Havregryn,
Svedster og Kosiner.

Alt i prima Kvalitet anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

**Brødrene Anker
Jernstøberi & Maskinfabrik**

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.